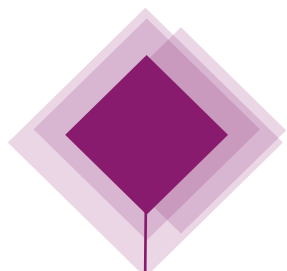
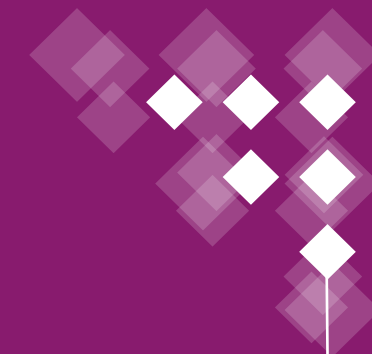

III Biennale

Tkaniny Artystycznej

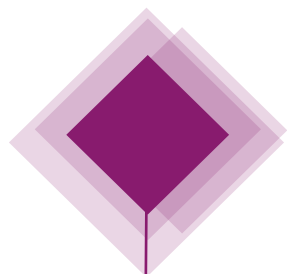
w Poznaniu

przyszłość wolności

Textile
TALKS

KONFERENCJA

Textile

TALKS

KONFERENCJA

Textile TALKS

KONFERENCJA

przyszłość wolności

16-17.10.2021

organizator

partner główny

UAF | POZNAŃ

BAKANOWICZ
UNIVERSITY

ANNA MARIA BRANDYS

PREZESKA FUNDACJI JAK MALOWANA | KOORDYNATORKA III EDYCJI BTA

Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu zbudowane jest na fundamencie przyjaźni między autorką tego tekstu, a kuratorką III edycji - Karoliną Grzeszczuk. Filary rozrastającego się przedsięwzięcia stanowi wspólne zamiłowanie do szeroko rozumianej sztuki włókna i pasja do działań twórczych, przepętniająca zresztą wszystkich członków i członkinie Fundacji. Nie jest to jednak miejsce do opisywania czym jeszcze, prócz promocją sztuki współczesnej, zajmuje się Fundacja Jak Malowana, ale wyraz mojego zachwytu nad *Textile TALKS / Konferencja*, która odbyła się w siedzibie Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, w dniach 16-17.10.2021.

Zastanawiało mnie kim będą prelegentki i prelegenci, jaki będzie wielogłos debaty na temat kondycji współczesnej sztuki włókna, a przede wszystkim to czy znajdą się słuchaczki i słuchacze wystąpień.

Odpowiedzi na moje wątpliwości udzielił czas, a podczas realizacji wydarzenia panowała wyjątkowa aura - niemal zmaterializowana w postaci czystej energii, która już dziś przemienia się w konkretne gesty i działania - dlatego chciałam podziękować Państwu za zaangażowanie, czas i przede wszystkim niezwykle wysoki merytoryczny poziom wystąpień.

Przekroczyłam dzięki Wam własne ograniczenia i utwierdziłam się w przekonaniu, że przed wolnością stoi przyszłość. Nie bójmy się jej, aż tak bardzo - zaufajmy swojej intuicji i nie dajmy się podzielić! Żyjmy twórczo w każdym aspekcie codzienności.

AnnaMaria

BRANDYS

MAGDALENA KLESZYŃSKA

KOORDYNATORKA TEXTILE TALKS / KONFERENCJA

Textile TALKS / Konferencja to nowy element programu Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu. Miał on na celu zachęcić do debaty na temat kondycji współczesnej sztuki włókna. Jako Organizatorzy chcieliśmy, by podczas spotkania zostały wyodrębnione i zaprezentowane aktualne motywy, nurty, prądy obejmujące tzw. świat tkaniny artystycznej oraz projektowej. Miał to być także moment poświęcony na promocję oraz prezentację dokonań artystów/artystek czy badaczy/badaczek i przedstawienia wyników procesów badawczych. W założeniu spotkanie to, miało stać się okazją, dzięki której artyści/artystki, badacze/badaczki, oraz miłośnicy/miłośniczki sztuki tekstylnej mogli podzielić się własnymi refleksjami i spostrzeżeniami.

Program został skonstruowany dwutorowo, w oparciu o tematy poruszone przez zaproszonych gości oraz na podstawie zgłoszeń przestanych w odpowiedzi na *open call*.

Podczas spotkania, jakim było *Textile TALKS / Konferencja* zostało zadanych i przedstawionych tak wiele pytań, postawionych tak wiele tez dotyczących kondycji i przyszłość współczesnej tkaniny unikatowej, tkaniny artystycznej czy tkaniny na pograniczu designu i sztuk projektowych. Gdy podczas dwudniowej wielokierunkowej, zbiorczej - prowadzonej przez prelegentki i prelegentów - analizy została zarysowana wizja przyszłości - zaczęłam się ponownie zastanawiać nad wielowątkowością, nad działaniem bez granic, nad tym w którym kierunku jeszcze będzie się tkanina rozwijać oraz jak wiele innych dziedzin sztuki czy życia będzie anektować, jak wiele myśli i przestrzeni, tej niematerialnej, obejmować?

Odpowiedzi na te pytania, to według mnie, wizja radosna, zdumiewająca i pełna niepewności, ale także wypełniona całą bazą otwartości na nowe, na zmiany, na ewolucję i rewolucję.

Przeto, czy to w obrębie tak zwanej, dziś już można by powiedzieć (paradoksalnie), tkaniny klasycznej, choć jeszcze w latach 60-tych XX wieku - nowatorskiej, nie przystającej i eksperymentalnej, czy tej zupełnie modernistycznej - cyfrowej, tej, która w ogóle nie dotyka rzeczywistej materii, czy może tej będącej na pograniczu myślenia o zakresie samego obszaru tkaniny - to bez względu na formę, myśl i zamiar - wciąż wyczuwalne były odniesienia do wielowiekowej tradycji, do przeszłości, do, choć szeroko zarysowanych, to jednak ustalonych norm i porządków.

Może właśnie siłą i możliwością rozwoju jest fakt zakorzenienia w stałych wartościach? Może, tak jak niektórzy artyści i artyści, podczas swoich wystąpień komunikowali - to temat, zagadnienie czy problem jest istotny, a szeroko pojmowana tkanina jest medium, jedynie nośnikiem treści?

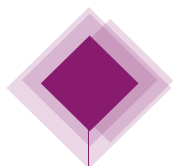
Poruszany, omawiany, czy tylko będący inspiracją dla prelegentów i prelegentek - główny temat, zarówno III Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu, jak i *Textile TALKS / Konferencja*, czyli *Przyszłość Wolności*, dał możliwość niejako, puszczania wodzy wyobraźni. Dał możliwość sięgnięcia nie tylko w daleką przeszłość, ale także w nieznaną czy (pozornie) nieodgadnioną, po świeżość, inność, nowatorstwo, po to co dopiero nadejdzie, co jest młode i nowe.

Z drugiej strony, przywołując wypowiedź Stanisława Lema: „Nic się teraz nie starzeje tak szybko jak przyszłość.” („Summa technologiae”)

Zatem, niech każdy rozsądzi sam, a może inaczej - niech czas pokaże...

Magdalena

KLESZCZYŃSKA

SPIS TREŚCI

KAROLINA GRZESZCZUK	14
JOANNA RUSIN	16
MARTA KOWALEWSKA	18
ANDRZEJ BANACHOWICZ	20
PIOTR STROBEL	22
IWONA DEMKO	24
BERENIKA PYZA	26
ELŻBIETA KUŹNIAR	28
MARIA ROSZYK	30
PAULINA POCZĘTA	32
ANNA GOEBEL	34
SŁAWOMIRA CHORAŻYCZEWSKA	36
KAROLINA LIZUREJ	38
MAGDALENA SOBOŃ	40
PAULINA BUŻNIAK	42
DOROTA KUŹNIARSKA	44
ANNA ŚLIWIŃSKA	46
BARBARA GÓRECKA	48
KATARZYNA "MICHELLE" SOBCZAK	50
DOMINIKA KROGULSKA-CZEKALSKA	52

KAROLINA GRZESZCZUK

AFILIACJA

UNIwersytet Artystyczny
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU
KATEDRA UBIORU, WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNĘTRZ I SCENOGRAFII

STRONA

[INSTAGRAM.COM/KAROLINA.GRZSZCZUK](https://www.instagram.com/karolina.grzszczuk)

KEYWORDS

TKANINA ARTYSTYCZNA | SZTUKA WSPÓŁCZESNA,
PRZYSZŁOŚĆ WOLNOŚCI | BIENNALE TKANINY | WRAŻLIWOŚĆ

KURATORSKA KONCEPCJA III BTA PRZYSZŁOŚĆ WOLNOŚCI

Wystawę konkursową otwiera praca Lii Dostievy pt. *Lubię słuchać, kiedy śpiewają kanarki*. Nawiązuje ona do funkcji ostrzegawczej, którą pełniły dawniej, wrażliwe na metan, kanarki zabierane przez górników do kopalń. Stawia przed nami pytanie, czy artyści mogą pełnić taką funkcję we współczesnym społeczeństwie? Czy dzięki swojej wrażliwości mogą być sygnalistami ostrzegającymi przed niebezpieczeństwami, zagrożeniami, nadużyciami?

Wystawa *Przyszłość Wolności* pełna jest tego typu sygnałów, w dodatku w wielu kategoriach. Są prace odnoszące się do zanieczyszczenia środowiska, ekologii, katastrofy klimatycznej, a także zjawiska *greenwashingu*. Poszukiwania nowych materiałów, aby stworzyć z czystym sumieniem i nie obciążać planety swoją sztuką. Mocowanie się z rzeczywistością, która nas dopada, czy to podczas próby nie zniknięcia ze świata sztuki, zachowania w głowie wspomnień najbliższych, którzy odeszli, czy starcia się z rzeczywistością w postaci nowego człowieka w pełni od nas zależnego. Są tematy najbardziej wolne, bo sensne i fantasmagoryczne. Prace wprowadzające w nastrój błogości i spokoju, ale także niepokojącej pustki. Artystyczne komentarze i manifesty krytykujące współczesną politykę w Polsce i na świecie. Jest także „dom”, który powinien być ciepły i gościnny, a jest zimny i zamknięty. A także niewielki gabarytowo sygnał, pokazujący jak niedaleko jest od słów do czynów.

Wszystkie prace są dostępne w [katalogu online](#)

Karolina
GRZESZCZUK

JOANNA RUSIN

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. WŁADYSŁAWA STRZEMIŃSKIEGO W ŁODZI

STRONA

JOANNARUSIN.COM

KEYWORDS

DOWOLNOŚĆ | POTRZEBA | ŚWIADOMOŚĆ | WSPÓŁPROJEKTOWANIE

DO_WOLNOŚĆ. O PROJEKTOWANIU DYWANÓW W UJĘCIU HOLISTYCZNYM

...Każde działanie jest potrzebą wewnętrzną twórcy i przenosi z energią jakąś potrzebę na odbiorcę, który następnie w tym procesie uruchamia kolejne działanie. Ja przyszłość wolności widzę jako dowolność, świadomość potrzeb, wolność w kreowaniu rozwiązań. Wiem, że to proces twórczy jest celem. Ma funkcję poznawczą, terapeutyczną, medytacyjną. Jest sposobem wyrażenia emocji, obcowania z materią, budowania relacji z odbiorcą, ma nawet formę hołdu złożonego intencjonalnie. Twórcze zajmowanie się tkaniną pozwala wyjątkowo intensywnie obcować z materią. Haptyczne doświadczenia pobudzają receptory w szerokim zakresie. Kiedy ta materia zaczyna spełniać określoną funkcję, to zakres doznań twórczych poszerza się jeszcze bardziej. Projektowanie to idea, proces, przekaz, uważność. Interesuje mnie projektowanie dla potrzeb. Badam wartość dywanu w pobudzaniu kreatywności oraz jego rolę w stymulowaniu wyobraźni użytkownika. Przedstawiam rozwiązania, w których dywan stanowi obszar eksperymentów i taktylnych doświadczeń.

Joanna
RUSIN

MARTA KOWALEWSKA

AFILIACJA

CENTRALNE MUZEUM WŁÓKIENICTWA W ŁODZI
GŁÓWNA KURATORKA

TKANINA – MATERIA WOLNEJ WYPOWIEDZI

Medium tkaniny artystycznej od początku swego istnienia jawiło się jako obszar wolności artystycznej. Tkanina jako dziedzina sztuki przeszła wiele gwałtownych przeobrażeń w zaledwie kilkadziesiąt lat. Świątujące w zeszłym roku swój sześćdziesiąty jubileusz CMWŁ stanowiło niezmiennie przestrzeń do dyskusji o kształcie, istocie i przyszłości tkaniny unikatowej. Było nie tylko ważnym polem prezentacji, soczewką skupiającą obraz zachodzących w obrębie tego medium zmian. Stwarza warunki do podjęcia rozważań na temat miejsca tkaniny w dyskursie sztuki najnowszej. W ostatnich latach nowa fala zainteresowania materialnością przyniosła nie tylko świeże spojrzenie młodego pokolenia artystów, ale i próby rewizji sukcesów lat minionych. Materialność dzieła pozwala pełniej wybrzmieć ideom, by opowiadać o problemach współczesności. Ważne stało się również, że tkanina może być elementem społecznej integracji, a rzemieślnicze techniki znów jednoczą ludzi we wspólnych działaniach.

Referat przywołuje definicję muzeum zaproponowaną podczas trwania Konferencji Generalnej Międzynarodowej Rady Muzeum ICOM w Kioto we wrześniu 2019 r., która mówiła, że „muzea są wielogłosowymi przestrzeniami demokratycznej integracji służącymi krytycznemu dialogowi na temat przeszłości i przyszłości.” W nawiązaniu do samej definicji muzeum, CMWŁ widzi swoją rolę na polu integracji dziedzin artystycznych, idei, przekonań, czy też działań na styku sztuki, rzemiosła i wydarzeń o charakterze społecznym. Wypowiedź przybliżyła projekty zrealizowane w ostatnich latach w CMWŁ, których tematyka poruszała się wokół wielowątkowego zagadnienia wolności. Dla wyrażenia tej idei tkanina oferuje nieskończony zestaw znaków, symboli, technik.

Marta
KOWALEWSKA

ANDRZEJ BANACHOWICZ

AFILIACJA

UNIwersytet Artystyczny
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU

STRONA

UAP.EDU.PL/UCZELNIA/KADRA/BANACHOWICZ-ANDRZEJ/

KEYWORDS

„...Z WARSTWAMI CHMUR – EMISARIUSZAMI MARZEŃ...”

ANALIZA WOLNOŚCI ZAPISANA KODEM PLASTYCZNYM

Próbując uchwycić antycypację egzystencji jako substytut mojej przestrzeni twórczej, tworzę zapis „wiatru”, przestrzeni, dalekiej podróży. Oddaję się z determinacją tworzeniu realizacji w mocnej potrzebie wyjęcia z trwania tego TU i tego TAM - pojęcia nieskończoności. Jako oznaka do przyszłych wydarzeń - z tytułem powstałej instalacji tkackiej - łacińskiego *Sum, ut fiam...MMO (Jestem, abym się stał... MMO)*, która dobrze scala cienie istnień – całą warstwowość mojego „problemu” twórczego. Panoramiczny – teatralny wycinek nieba z jakby bramami otwartymi, ale i kulisami ze śladami – rozmywających się plam POSTACI z poduszką – WĘDROWCA spoza czasów, dobrze łączy w całość, w jeden motyw ten sam żywioł – imperatyw błękitu, purpury i bieli. W epicką refleksję nad czasem, przemijaniem, która służy mi do zakomunikowania pewnej prawdy o ludzkiej egzystencji w ogóle. Z sensem istnienia – fragmentem – kadrem, ale i nadzieją, że znajdzie się jej większa całość. A jest nią wspólne dla tych wszystkich wyżej wymienionych prac pytanie o moją – naszą zdolność zrozumienia świata i przeświadczenie, że wciąż jestem – jesteśmy w stanie sporej niewiedzy. To wspólne zadziwienie i trwanie w braku pewności powoduje jednak, że z upodobaniem swoją twórczość składam dalej z wielu umowności, symboli i znaków plastycznych w jedną – w/w całość.

Andrzej

BANACHOWICZ

PIOTR STROBEL

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. WŁADYSŁAWA STRZEMIŃSKIEGO W ŁODZI

KEYWORDS

SZTUKA | PAPIER | UPCYKLING | KONSUMPCJONIZM | KONSUMENT

DOBROWOLNOŚĆ

Wolność to dobro. Dobrowolność zaś to „wolność nie skrepowanego stanowienia o czymś, działania, wyboru czegoś; brak przymusu w postępowaniu, działaniu”. Prezentacja przedstawia drogę od twórczego upcyklingu materiałów i odpadów włókienniczych, poprzez dzienniki życia konsumenta, po *Paper Heaven* i *Notatnik Konsumenta*. Te ostatnie realizacje są wyptywającymi z osobistych doświadczeń komentarzami do aktualnej rzeczywistości. Prowokują do zadania pytania o faktyczną wolność wyborów w świecie konsumpcjonizmu, biurokracji, presji otoczenia społecznego. Powstałe z papierów gotowych: paragonów, faktur, rachunków, kartek z kalendarzy, formularzy, podań, osobistych notatek i bieżących zapisków, będących „dowodami” egzystencji są: bądź to intymnymi obiektami (*Dziennik konsumenta*, *Dziennik konsumenta 500+*, *Biblioteczka konsumenta*), bądź „papierzyskami” dużych rozmiarów (*Paper Heaven* 180x160 cm, *Notatnik konsumenta* 300x350 cm). Prace te są próbą znalezienia przestrzeni dla wolności jednostki w świecie manipulacji na różnych poziomach i w różnych sferach życia. Są próbą zebrania strzępów, skrawków, fragmentów w nową układankę, z nadzieją na znalezienia nowej, świeżej wartości, nadzieją na zwycięstwo świadomej i pełnej obecności w życiu nad nieposkromioną potrzebą posiadania jako wyznacznika naszej egzystencji.

Piotr
STROBEL

IWONA DEMKO

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE

STRONA

IWONADEMKO.ART.PL

ASP.ACADEMIA.EDU/IWONADEMKO

KEYWORDS

SZYDEŁKO | SIZAL | TKANINA | TKACZKI | HERSTORIA

EWA (JAROSZYŃSKA) PACHUCKA. SZYDEŁKO JAKO PODSTAWOWE NARZĘDZIE RZEŹBIARSKIE

Ewa Pachucka (Jaroszyńska) należała do pierwszego pokolenia przedstawicielek Polskiej Szkoły Tkaniny. Była jedyną kobietą, która wystawiła z lubelską Grupą Zamek jeszcze jako młoda dziewczyna. Jej pasja do pracy z tkaniną narodziła się w czasie wizyt w pracowni Zofii Tchorek. Urodzona w 1936 r. w Lublinie w roku 1970 wyjechała za granicę. Spędziła na emigracji 50 lat, przemieszczając się z Dani, do Australii, a potem do Francji. Swoje rzeźby wykonywała szydełkiem. Niekiedy były to wieloelementowe kompozycje, którym poświęcała kilka lat. Jej prace były dwukrotnie prezentowane w MoMA w Nowym Jorku, są w zbiorach Muzeum Narodowego w Sztokholmie, w Galerii Narodowej Australii, w Galerii Sztuki Nowej Południowej Walii, w Tasmańskim Muzeum i Galerii Sztuki i innych. W 1973 r. Znalazła się w publikacji *Beyond craft: the art fabric* przygotowanej przez Mildred Constantine i Jacka Lernora Larse'a o tkaninie z udziałem 28 artystów i artystek z Europy i USA obok Magdaleny Abakanowicz czy Wojciecha Sadleya. Artystka ceniona za granicą (przede wszystkim w Australii) pozostaje znana w Polsce tylko nielicznym, pomimo tego, że jej dorobek zastępuje na uznanie. Celem wystąpienia było zdiagnozowanie źródeł o artystce w języku polskim oraz skrótowe przedstawienie jej życiorysu i zaprezentowanie najbardziej znanych realizacji.

Iwona
DEMKO

BERENIKA PYZA

STRONA

BEHANCE.NET/BERENIKAPYZA

KEYWORDS

OBIEKTY | MIĘKKIE | RELACJE | CIAŁO | BLISKOŚĆ

O BLISKICH KONTAKTACH

Tematem tej prezentacji są rozmaite relacje tkanin - obiektów miękkich z ciałem. Podejmuję zagadnienie bliskości nie tylko w podstawowym, fizycznym znaczeniu, ale także łączności emocjonalnej z obiektem tworzonym, noszonym lub używanym. Przywołuję przykłady z pogranicza tkaniny artystycznej, rzeźby i sztuki performance. Analizuję prace Jayne Parker, Moran Sanderovich, Patrycji PiPy Piwosz, Mehtap Baydu, Julity Antonowicz, Julii Woronowicz, Grupy Zapora i pracę własną. Artystki w swoich działaniach badają granice między wnętrzem i zewnątrzem ciała, możliwości ciała i otoczenia, ich nieoczywiste relacje. W przywołanych pracach, obiekty i działania zmieniają wygląd ciała lub pełnią różne inne funkcje, np. ochronne, odstraszające czy odwracające uwagę. Niektóre obiekty mają rolę szczególnego rodzaju kozła ofiarnego; inne, początkowo będące schronieniem lub „przedłużeniem”; ciała, zaczynają to ciało obezwładniać i uniemożliwiać jakikolwiek ruch; niektóre tworzą z ciałem jedność. Czasem ciężko zdecydować czy to obiekt został wykonany dla ciała czy to ciało istnieje dla obiektu. Najważniejszym zagadnieniem pozostają dla mnie relacje i więzi, jakie powstają między ciałami i obiektami miękkimi; nie tylko w momencie bezpośredniego kontaktu (fizycznego).

Berenika
PYZA

ELŻBIETA KUŹNIAR

AFILIACJA

UNIwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

STRONA

[FACEBOOK.COM/ELZBIETA.KUZNIAR.TEXTILELA](https://www.facebook.com/elzbieta.kuzniar.textilela)

KEYWORDS

Sztuka Współczesna | Biennale Tkaniny

Tkanina | Goethe | Pandemia

BEZWOLNOŚĆ

Kiedy zapoznałam się z tytułem tegorocznego biennale pt. *Przyszłość Wolności*, będącym tematem przewodnim i inspiracją do artystycznych poszukiwań, poczułam wewnętrzny sprzeciw i chęć zakwestionowania treści tematu. Pomyślałam – jaka wolność...? Oczywiście mogłabym zostać posądzona o świętokradztwo, kwestionując doświadczanie życia w wolnych czasach (pomijając oczywiście trudy i ograniczenia wynikające z pojawienia się pandemii COVID-19) i relatywnie odnieść się do historii, ukazującej na przestrzeni wieków liczne formy ograniczania wolności. Wolności od i do – co opisał E. Fromm w studium - *Ucieczka od wolności*.

Mimo wszystko wspomniany sprzeciw pozostał, co więcej pojawiło się pewnego rodzaju przeświadczenie o wszechobecnym braku wolności, uczucie zniewolenia, a obecny stan rzeczywistości to dla mnie tak naprawdę – bezwolność, idąc dalej – ubezwłasnowolnienie, przybierające rozliczne i nowe formy pozbawiania człowieka wolności. Rozważane zagadnienie relatywnie może być postrzegane jako truizm albo pojęcie abstrakcyjne. Dostrzegając w otaczającym świecie tzw. pozorną wolność, wykonałam pracę ilustrującą wolność, ale pod kontrolą. Ukazuję pewnego rodzaju uwikłanie, opresyjność i pułapkę z której nie można się uwolnić. Historia się powtarza, świat zatacza koło. Zgadzam się ze słowami J. Goethe, że „Ludzkość kroczy stale naprzód, jednak człowiek pozostaje ten sam.”

Elżbíta
KUŹNIAR

MARIA ROSZYK

STRONA

MARIAROSZYK.COM

KEYWORDS

PROGRAMOWANIE | TKACTWO | E-TEXTILES | SYSTEM BINARNY | KOD

KODOWANIE W TKANINIE

Historie kodu komputerowego i tkaniny przeplatają się. System binarny, będący podstawą obliczeń, został po raz pierwszy wykorzystany w interakcji człowiek-maszyna w XIX-wiecznym krośnie żakardowym. Technologia kart perforowanych, zaprojektowana do znakowania skomplikowanych wzorów tkackich, miała fundamentalne znaczenie dla rozwoju komputera. Przypomnienie to ma na celu rozpoznanie technicznych i metaforycznych powiązań między wytwarzaniem tekstyliów, a kodowaniem komputerowym, zapewniając alternatywne ścieżki rozwoju dla obu dziedzin.

Najbardziej aktualne działania na styku obu obszarów przyczyniają się do demistyfikacji komputerów (m.in. *Crafted Logic* Irene Posch i Ebru Kurbak, *64stitches* Mariko Kosaki). W pracach Amor Munoz jesteśmy zaproszeni do zabawy systemem binarnym jako sposobem komunikacji. Dzieła włókiennicze z obszaru „e-textiles” zdolne do kodowania dotyku Laury Devendorf przypominają nam o fizycznej naturze kodu, a prace Taeyoona Choia traktujące tkaninę jako materiał do kodowania spotęcnego oferują doświadczenie przekładalności dwuwymiarowej informacji na rzeczywistą interakcję.

Tkanina oferuje nam wyjątkowe doświadczenie materialności i wykonywalności kodu komputerowego. To fizyczne doświadczenie sugeruje i otwiera nowe sposoby kształtowania technologii – sprawia, że czujemy się bardziej uprawnieni do proponowania w kreatywnych alternatyw.

Odniesienia: CHAT w 2021 roku *Interweaving Poetic Code* / działalność School for Poetic Computation w Nowym Jorku / *The New Alphabet* organizowane w Berlinie w Haus der Kulturen den Welt (2019) / Ars Electronica

Maria
ROSZYK

PAULINA POCZĘTA

AFILIACJA

UNIWERSYTET ŚLĄSKI W KATOWICACH
WYDZIAŁ SZTUKI I NAUK O EDUKACJI
INSTYTUT SZTUK PLASTYCZNYCH

STRONA

LEKCJASKARPET.BLOGSPOT.COM

KEYWORDS

ODZIEŻ UŻYWANA | KOLEKCJONOWANIE | STRUKTURA | PAMIĘĆ | UWAGA

HABILITACJA ZUŻYTEJ SKARPETY

O metodzie twórczej - kolekcjonowaniu i przeobrażaniu materiałów potocznych w swojej pracy *Lekcja skarpet*, cyklu powstającego od 2008 roku, który stał się częścią habilitacji doktorskiej na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach w 2019 roku. Stać mnie więc jestem kolekcjonerką przetartych skarpet, czy to jak je zdieram mówi coś o mnie? Jak zdierasz je Ty, czy jesteśmy do siebie podobni? Czy pasujemy do siebie dziurami w skarpetach? Kolekcja czegoś, co nie nadaje się do kolekcjonowania stała się dla mnie okazją do zatrzymania, przyjrzenia się sobie i bliskim.

W dzisiejszych czasach bycie człowiekiem staje się teraz bardzo skomplikowane. Dlatego moje zbieranie starych skarpetek i tworzenie z nich powiększającej się kolekcji postużyło mi nie raz jako narzędzie autoanalizy oraz pozwoliło stworzyć porównawczą galerię wariantów osobowościowych użytkowników skarpet, czyli nas wszystkich. Czasem z nieukrywaną satysfakcją, gdyż wiem, że najtrudniej przez rzeczy zwykłe opisać te skomplikowane.

Paulina
POCZĘTA

ANNA GOEBEL

AFILIACJA

UNIwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu

STRONA

UAP.EDU.PL/UCZELNIA/KADRA/GOEBEL-ANNA/

KEYWORDS

MEDIUM | INTERDYSCYPLINARNOŚĆ | EKSPERYMENT | PRZEKAZ

A JEŚLI TKANINA NIE JEST TYM ZA CO JĄ UWAŻAMY...

Pretekstem do mojej wypowiedzi były zastyszane rozmowy, komentarze dotyczące tkaniny artystycznej. Moim zdaniem schematyczne myślenie o niej trwa nadal. Pytania typu - czy to jeszcze tkanina? wciąż powracają. Moja krótka refleksja będzie nawiązaniem do tekstu, a właściwie jego konkluzji, który powstawał ponad 35 lat temu, o tym samym tytule. Wówczas tak postawione pytanie było ważne dla mnie, również w kontekście mojej pracy pedagogicznej.

Moje rozumienie pojęcia tkaniny artystycznej nie zmieniło się, pojawiły się nowe materie, czy technologie, ale sztuka jest poza nimi.

Tkanina unikatowa uzyskała swoją autonomię, a utylitaryzm i dekorację zastąpiła kreacją. Jest dziełem na mocy decyzji artysty. Tkanina artystyczna znajduje swoje miejsce w świecie sztuki i eksperymentu. Artyści w swoich projektów sięgają po różne media, różne języki sztuki, niezależnie od dyscypliny. Poszukują wciąż nowych obszarów penetracji, śmiało zagarniają rejony nieznane, często tradycyjnie zarezerwowane dotąd dla innych dyscyplin. Prawie wszystko bowiem, co najciekawsze i najbardziej twórcze, tak w tkaninie samej, jak i w całej sztuce rozgrywa się, gdzieś na pograniczach różnych dyscyplin.

A zatem, jeśli tkanina nie jest tym, za co ją uważamy ... to jest grą wyobraźni, metaforą, przekraczaniem własnej materialności, tęsknotą za transcendencją, nośnikiem znaczeń i symboli, źródłem kontekstów... medium prezentującym idee.

Anna
GOEBEL

SŁAWOMIRA CHORAŻYCZEWSKA

AFILIACJA

UNIwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
KATEDRA UBIORU
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNEŹRZ I SCENOGRAFII

STRONA

UAP.EDU.PL/UCZELNIA/KADRA/CHORAZYCZEWSKA-SLAWOMIRA/

KEYWORDS

FORMA | BLISKO CIAŁA | UNIKAT | TKANINA

WYZWOLONA WYOBRAŹNIA. POMIĘDZY CIAŁEM A UBIOREM.

Współczesna moda stała się sposobem do zademonstrowania wolności. Coraz częściej jest nośnikiem idei i stylu myślenia o rzeczywistości. Przybiera formę obiektu sztuki, wpisuje się w teatralizację i inscenizację. Temat skłania do wielowątkowej refleksji oraz różnorodnej interpretacji ubioru. Stosowane określenia: druga skóra, blisko ciała, dekor, unikat czy eksperyment wyznaczają indywidualne drogi w uwalnianiu wyobraźni i wolności twórczej. Realizacje studentów Pracowni Ubioru Unikatowego stanowią przykład eksploracji i eksperymentu formy jako komunikatu. Cytując A. Rottenberg: „musi być zastosowana konkretna forma - bez tego dzieło nie istnieje. Nie ma formy dla formy”. Tożsamość tkaniny, w tym ubioru, niczym znaki czasu kryją tajemnicę egzystencjalnego przestania – stają się trwałym śladem bytu, narostym w jej historii. Jak mówił A. Einstein: „Wyobraźnia jest ważniejsza od wiedzy (...) ogarnia cały świat, stymulując postęp, rodząc ewolucję.” Stwarza wyobrażenia, skupia spojrzenia i ukierunkowuje ludzkie postrzeganie na ciało, które stało się sposobem ekspresji, ubrane w artefakty sztuki. Tekstem, który może być wielokrotnie zapisywany przez technologie i performance. Materia i forma ubioru reinterpretują przemiany w definicji mody, która w dalszym ciągu stanowi jedną z najistotniejszych zasad współczesnej kultury masowej.

Źródła:

A. Rottenberg, *Bycie artystą jest darem, Niektórzy umieją z niego skorzystać, inni nie.*

<https://polskatimes.pl/anda-rottenberg-bycie-artysta-jest-darem-niektorzy-z-niego-umieja-skorzystac-inni-nie/ar/3697372> [online], dostęp 20.07.2021.

A. Einstein, *Einstein o religii kosmicznej i innych opiniach i aforyzmach*, 1931.

Sławomira
CHORAŻYCZEWSKA

KAROLINA LIZUREJ

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE

STRONA

[INSTAGRAM.COM/KAROLINA_TEKSTAJLS/](https://www.instagram.com/karolina_tekstajls/)

KEYWORDS

INSTALACJA | SITE-SPECIFIC | ODPAD | ŚMIECI | PRZESTRZEŃ

TKANINA W INSTALACJI SITE-SPECIFIC – WYBUCH KREATYWNOŚCI, CZY ŚMIETNIK WSPÓŁCZESNOŚCI?

Tematem wystąpienia jest rozważanie wobec jednego z trendów w sztuce współczesnej nawiązującego estetyką do działań wykorzystujących odpady, śmieci, obiekty „gotowe” - ready mades, zawierającego jednocześnie materiały tekstylne. Tkanina artystyczna jako dziedzina sztuki przekracza granice swego materialnego medium i stała się równoprawnym uczestnikiem świata sztuki wyrażając uniwersalne treści. Jako taka, porusza ważne kwestie i zagadnienia przybierając różnorakie formy. Wiele z nich budzi skrajnie odmienne emocje – od rozbawienia, inspiracji, zaintrygowania po frustrację, złość, czy bezradność odbiorcy. Te pierwsze są reakcją na pomysłowość twórcy, wykorzystującego w sposób nietuzinkowy nieoczywiste materiały, odpady znalezione na wysypisku, czy w kącie piwnicy. Imponuje lekkość, bezpretensjonalność i odwaga w łączeniu elementów i kompozycyjny rozmach. Prace te bawią absurdem i dowcipnym podejściem artysty do procesu kreacji. Źródłem nieprzyjemnej reakcji staje się natomiast rozczarowanie marną jakością, brzydotą i bylejakością prezentowanych obiektów. Analizując przykłady „śmiecio-sztuki” pragnę dociec przyczyn jej powstawania, poddać je interpretacji, poszukać sensu i logiki owych działań, które bynajmniej nie są widoczne na pierwszy rzut oka. W referacie wykorzystuję przykłady prac takich artystów jak m.in.: Franciszek Orłowski, Christian Boltansky, Marta Krześlak, Ocean Brael.

Karolina
LIZUREJ

MAGDALENA SOBOŃ

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. WŁADYSŁAWA STRZEMIŃSKIEGO W ŁODZI

KEYWORDS

PAPIER RĘCZNIE CZERPANY | OD RZEMIOSŁA DO SZTUKI | REWOLUCJA PAPIEROWA
SZTUKA | ZAANGAŻOWANA SPOŁECZNIE

PAPIER – MATERIA WYZWOLONA I ZAANGAŻOWANA

„Papiernictwo to z jednej strony rzemiosło sięgające dwóch tysięcy lat, a z drugiej stosunkowo nowe medium w świecie sztuki.”

Laurence Barker

Przedmiotem wykładu będzie papier ręcznie czerpany jako medium w praktyce artystycznej. Wykład podzielony zostanie na dwie części. W pierwszej, w oparciu o badania literatury przedmiotu autorka poszukiwać będzie tego specjalnego momentu w historii, w którym papier przestał pełnić funkcję jedynie utylitarną i przeszedł od rzemiosła do sztuki. Celem wykładu będzie próba przedstawienia w sposób usystematyzowany „rewolucji papierowej”, która wydarzyła się w drugiej połowie XX wieku w Stanach Zjednoczonych. Wykład podparty zostanie ilustracjami by zobrazować rolę jaką w tamtym czasie odegrali pionierzy: Dard Hunter oraz Douglass Morse Howell, a także kluczowe postaci świata sztuki: Jason Pollock, Robert Rauschenberg i David Hockney. Druga część prezentacji poświęcona zostanie współczesnym praktykom artystycznym wykorzystującym papier czerpany jako kreatywne medium do działań zaangażowanych społecznie. Na wybranych przykładach omówione zostaną lokalne inicjatywy zapoczątkowane przez artystów, które rozrosły się w bardziej kompleksowe i szersze przedsięwzięcia, poruszające ważne i istotne treści naszego czasu.

Magdalena
SOBOŃ

PAULINA BUŻNIAK

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE

WYŻSZA SZKOŁA EKOLOGII I ZARZĄDZANIA W WARSZAWIE

STRONA

BUZNIAK.COM

KEYWORDS

LITOGRAFIA | TKANINA | PORTRET | PAMIĘĆ | ZAPOMINANIE

PORTRET PAMIĘCIOWY

Nie sposób nie zauważyć, że w przez całą historię portretu przewija się pragnie unieśmiertelnienia i wiara w to, że sztuka może pokonać śmierć. To pragnienie zaprzeczenia przemijaniu, wręcz przywraca kogoś do życia i jest silnie obecne również w naszej przesiąkniętej multimediami współczesności.

Pomimo całego cyfrowego zaplecza technik utrwalania obrazu, w obliczu rozłąki, rozstania, czy śmierci, okazuje się, że zdjęcia i filmy, to „za mało”. Mamy potrzebę „odtworzenia” we własnej głowie obrazu bliskiej osoby, ujrzenia jej tak realną, jakby była rzeczywiście obecna. Problem pojawia się w momencie, gdy chcemy skupić się dłużej na twarzy kogoś nam bliskiego. Nie jest łatwo utrzymać ten wizerunek „przed oczyma”. Ten obraz ma w sobie coś nienaturalnego. We wspomnieniach wspólnych chwil jest mniej bądź więcej ruchu, zaś ta wyłoniona tęsknotą twarz jest statyczna. Tkwi przez sekundę przyszpilona – jak wycięty fragment stop-klatki na tle właśnie wyświetlanego filmu – po czym rozplywa się. Niemożliwe jest uchwycenie jej na dłużej – twarz, o której myślimy, powoli zanika, pozostawiając mgiełkę po swej niedawnej obecności.

Twarz-wspomnienie znikające tym bardziej im bardziej próbuje się ją sobie przypomnieć, zafascynowała mnie. Postanowiłam sprawdzić, czy przekazanie takiego obrazu/odczucia braku obrazu w ogóle jest możliwe – szukałam sposobu, by zapomnieć się w zapominaniu.

Paulina
BUŻNIAK

DOROTA KUŹNIARSKA

AFILIACJA

UNIwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Wydział Architektury Wnętrz i Scenografii
Katedra Ubiorku

STRONA

INSTAGRAM.COM/DOROTAKUZNIARSKA_ART
BEHANCE.NET/DOROTA_KUZNIARSKA

KEYWORDS

DIGITAL TEXTILES | DIGITAL FASHION | SMART MIRROR | AR | DIGITAL COUTURE

DIGITAL TEXTILES

- NOWE PERSPEKTYWY MODY I SZTUK CYFROWYCH

W prezentacji zarysowano rozwój mody cyfrowej, ze szczególnym uwzględnieniem nowych możliwości obcowania z tkaniną w postaci *digital textiles*. *Digital fashion* to cyfrowe odwzorowanie ubrań, przygotowane w programach do grafiki trójwymiarowej. Pandemia i związane z tym przeniesienie części codziennego życia społecznego do przestrzeni wirtualnej, spowodowały wzrost zainteresowania tematem cyfrowej mody, której początki datuje się na 2018 rok. Rozwój inteligentnych technologii pozwolił na eksplorację nowych form doświadczeń, za pomocą sprzętów typu *smart mirror* i aplikacji z rzeczywistością rozszerzoną (AR). Tkaniny stały się cyfrowe a *digital fashion* wkroczyła do branży gier wideo. W 2018 roku powstała pierwsza, wyłącznie cyfrowa kolekcja ubioru, stworzona przez norweską firmę Carlings. Dwa lata później, w 2020 roku został otwarty pierwszy dom mody cyfrowej The Fabricant, który do swoich sukcesów zaliczył sprzedaż pierwszego na świecie obiektu *digital couture*. Podstawowe pytanie, jakie przyswieceło podjętym rozważaniom, brzmiało: czy *digital fashion*, a w tym *digital textiles*, mają szansę stać się kolejną rewolucją mody oraz czy następstwem tego będzie zdobycie nowych narzędzi do poszukiwania i wyrażania własnej tożsamości, a tym samym, otrzymania większej wolności w przyszłości?

Dorota
KUŹNIARSKA

ANNA ŚLIWIŃSKA

AFILIACJA

ZESPÓŁ SZKÓŁ PLASTYCZNYCH

SPECJALNOŚĆ FORMY UŻYTKOWE – WZORNICTWO

SPECJALIZACJA TKANINA ARTYSTYCZNA – TARNÓW

WYŻSZA SZKOŁA TECHNICZNA, KIERUNEK WZORNICTWO

PRACOWNIA LABORATORIUM SZTUKI WŁÓKNA – KATOWICE

KEYWORDS

KONWENCJA | KANON | PROGRESJA | ESKALACJA | EWOLUCJA

PRZYSZŁOŚĆ WOLNOŚCI – GRANICE WOLNOŚCI

Prezentacja *Przyszłość wolności – Granice wolności* obejmuje przegląd prac dyplomowych specjalności Tkanina Artystyczna Zespołu Szkół Plastycznych w Tarnowie, powstałych w minionym roku szkolnym 2020/2021. Ten rok był dla całego świata rokiem przelomowym... Proces projektowania prac dyplomowych oraz ich rzeczywista realizacja odbywały się w sposób szczególny – w całkowitym lockdownie, w trybie zdalnym, w sporadycznym kontakcie w szkole. Ta wyjątkowa sytuacja uruchomiła w myśleniu młodych artystek zupełnie inne spojrzenie na materię *Sztuki Włókna*. Paradoksalnie - mimo wielu trudności i przeszkód – wyzwoliła wyobraźnię, otworzyła nowe horyzonty, wymuszając zupełnie inne podejście do obszaru tkaniny artystycznej i... przynajmniej częściowe porzucenie tradycyjnego warsztatu tkackiego, dominującego w nauczaniu artystycznym na poziomie szkoły średniej, a zwłaszcza w szkole wywodzącej się z nurtu Warsztatów Krakowskich oraz rzemiosła i rzetelnego rękodzieła artystycznego *Towarzystwa „Polska Sztuka Stosowana”*. Progresywnie interdyscyplinarny charakter sztuki włókna, a także nietypowe media, zastosowane w realizacji przedstawionych dyplomów oraz jej szeroki język wyrazowy, wzbogacony o aktualnie przeżywane emocjonalne stany, związane z sytuacją pandemiczną, wyzwoliły u dyplomantek swobodę wypowiedzi oraz przekroczenie pewnego *status quo* tkaniny artystycznej.

Temat prezentacji jest propozycją do dalszej dyskusji na temat zmian i przewartościowań w sztuce. Jak daleko będą przesuwane granice jej wolności? Czy kanony i standardy dyscyplin mają jeszcze jakiś sens?

Anna
ŚLIWIŃSKA

BARBARA GÓRECKA

AFILIACJA

MUZEUM NARODOWE W POZNANIU
GALERIA PLAKATU I DESIGNU

STRONA

MNP.ART.PL

KEYWORDS

ILUSTRACJA | ILUSTRACJA KSIĄŻKOWA | KOLAŻ

TKANINOWE OBRAZY. NIETUZINKOWE MEDIUM WE WSPÓŁCZESNEJ ILUSTRACJI KSIĄŻKOWEJ

Wystąpienie poświęcone zostało współczesnej ilustracji książkowej, w której medium artystycznym jest szeroko pojęta tkanina w różnorodnym ujęciu na podstawie wybranych projektów sześciu artystek i artystów. Tkanina jest obecnie głównym środkiem wyrazu artystycznego wrocławskiej ilustratorki Ewy Kozyry-Pawlak. W jej twórczości dominują kolażowe kompozycje, w których zestawiane są materiały o różnej fakturze i deseniu, sporadycznie uzupełniane haftem. W kompozycjach Elżbiety Wasiuczyńskiej wyczuwa się silny związek jej tkaninowych ilustracji z malarstwem – w doborze tkanin (dominującym materiałem jest polar) oraz aplikowanych elementów (koraliki, cekiny, filc) zwraca uwagę przede wszystkim wyrafinowana kolorystyka. Anna Salamon „Jarecka” wykorzystuje narzędzie jakim jest szydełko, by tworzyć trójwymiarowe, wielowątkowe kompozycje z włóczek.

Na tle pogodnych i wielobarwnych ilustracji przywołanych wyżej artystek wyróżnia się twórczość Iwony Chmielewskiej, która w poetycki i metaforyczny sposób łączy medium rysunku z użyciem tkanin o subtelnych, zgaszonych kolorach. Pochodząca z Włoch Beatrice Alemagna w kompozycjach haftowanych czy kreowanych z filcu stawia na świadomą antyestetykę czy surowość struktury.

Francuski twórca Serge Bloch bawi się stylistyką kolażu łącząc oszczędny rysunek oparty na czarnej kresce z fotografią czerwonej nici - spoiwa łączącego oś fabularną książki.

Temat prezentacji jest propozycją do dalszej dyskusji na temat zmian i przewartościowań w sztuce. Jak daleko będą przesuwac się granice jej wolności? Czy kanony i standardy dyscyplin mają jeszcze jakiś sens?

Barbara
GÓRECKA

KATARZYNA „MICHELLE” SOBCZAK

STRONA

PIKOTKICREW.BLOGSPOT.COM

KEYWORDS

YARNBOMBING | BOMBARDOWANIE WŁÓCZKĄ
SZYDEŁKOWE GRAFFITI | PIKOTKI CREW | RĘKODZIEŁO

OD SKARPET DLA MARYCHA PO SPÓDNICĘ DLA MICKIEWICZA. HISTORIA I PRZYSZŁOŚĆ BOMBARDOWANIA WŁÓCZKĄ – CASE STUDY KOLEKTYWU PIKOTKI CREW

Yarnbombing to dziedzina sztuki polegająca na pokrywaniu elementów przestrzeni zewnętrznej (architektury lub krajobrazu) wykonanymi ręcznie dzianinami.

Postrzegany jako rodzaj street artu lub forma graffiti, yarnbombing nie posiada ugruntowanej polskiej nazwy - czasem pojawia się określenie „bombardowanie włóczką” lub „dziergane graffiti”. W języku angielskim zamiennie używane są takie określenia, jak yarnbombing/yarn bombing, yarn storming, guerrilla knitting, kniffiti, urban knitting lub graffiti knitting.

Prekursorką yarnbombingu jest Magda Sayeg, która pokryła klamkę swojego butiku wykonaną na drutach dzianiną. Zachęcona pozytywnym odbiorem, wykonała pokrowce na znak drogowy i autobus, a potem – założyła pierwszy yarnbombingowy kolektyw – Knitta, Please!

Jakkolwiek miało to miejsce w 2005 roku, już wcześniej Bill Davenport (w 1995), Shanon Schollian (w 2002) i Janet Morton (w 2004) prezentowali podobne instalacje.

Różnorakie stosowane w yarnbombingu techniki (makrama, druty, szydełko, dzianina maszynowa i haft), bywają wzbogacane innymi elementami wykonanymi z włóczki (np. pomponami). Źródłem i celem instalacji są głównie względy estetyczne, ale także celebrycje, dobroczynność czy reklama. Yarnbombing jest też formą protestu, wpisując się w nurt artywizmu. W Poznaniu od 2016 roku działa bardzo aktywnie kolektyw yarnbombingowy Pikotki Crew.

Katarzyna „Michelle”
SOBCZAK

DOMINIKA KROGULSKA-CZEKALSKA

AFILIACJA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH IM. WŁADYSŁAWA STRZEMIŃSKIEGO W ŁODZI
WYDZIAŁ SZTUK PROJEKTOWYCH
INSTYTUT KANINY DRUKU I STYLIZACJI WNĘTRZ

STRONA

FB DOMINIKA KROGULSKA-CZEKALSKA

KEYWORDS

COMFORT CLOTH | KANINA KRYTYCZNA
DIZAJN KRYTYCZNY | KANINA | ŻAKARD

PO_WOLNOŚĆ!

Podążam drogą, na której napotykam znaki, normy, regulacje. Wątpię, kwestionuję i proponuję swoje. Moje znaki ewoluują. W swoich pracach odsyłam do innego niż czysto estetyczny porządku. Znaki są osobiste ale operują umownym systemem, mogą być uniwersalne, przy czym uniwersalność rozumiem jako potencjalność w nich zawartą. Nie mam mocy zlikwidowania zakazów, ale przekreślam je w swojej pracy, sugerując taką możliwość, eksperyment. Poszukiwanie osobistej wolności odbywa się w świecie wizualnych komunikatów, które materializują w formie tkanin użytkowych. Język polski nie przewiduje odpowiednika angielskiego określenia comfort cloth, to co umyka w języku istnieje jednak w świecie rzeczywistym. Tworząc wzorzysty miękki przedmiot pragnę otulić swoim komunikatem. Staram się uniezwyklić tkaninę użytkową i uzwyklić przekaz, skonfrontować wartości z rzeczami. Jestem, pytam i szukam odpowiedzi.

Zabieram głos projektując, tworząc i ucząc. Utkany przeze mnie głos jest miękki i haptyczny, a zaangażowanie wielu zmysłów ma mi pomóc komunikować treści, które uważam za najistotniejsze. Kwestii wolności poświęca się wiele uwagi niemniej bardzo często jest w tym najgłośniejszym komunikacie wiele manipulacji i próby podporządkowania tłumowi dlatego proponuję powolność i uważne spojrzenie oraz wzięcie Odpowiedzialności za wszelką swoją aktywność, bo to właśnie w Niej najpełniej realizuje się wolność.

Dominika

KROGULSKA-CZEKALSKA

plan KONFERENCJI

SOBOTA 16.10.2021		TextileTALKS
10:00 – 10:10	przywitanie / omówienie czym jest Textile TALKS Magdalena Kleszyńska (Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu)	
10:10 – 10:30	kuratorskie omówienie koncepcji Biennale Karolina Grzeszczuk (Główna kuratorka III Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu)	
10:30 – 10:50	zaproszony gość: Joanna Rusin (artystka wizualna Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi) <i>Do_Wolność. O projektowaniu dywanów w ujęciu holistycznym.</i>	
10:50 – 11:10	zaproszony gość: Marta Kowalewska-Piwowarczyk (Główna kuratorka Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi)	
11:10 – 11:30	członek Jury III BTA: Andrzej Banachowicz (artysta wizualny wykładowca Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu) <i>Analiza wolności zapisana kodem plastycznym</i>	
11:30 – 12:00	przerwa „kawowa”	
speedTALKS		
12:00 – 12:10	Piotr Strobel (artysta wizualny nauczyciel Zespół Szkół Plastycznych w Lublinie) <i>DobroWolność</i>	
12:10 – 12:20	podsumowanie / pytania od publiczności	
slowTALKS		
12:20 – 12:40	Iwona Demko (artystka wizualna Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie), <i>Ewa Pachucka. Szydełko jako podstawowe narzędzie rzeźbiarskie</i>	
12:40 – 13:00	Berenika Pyza (artystka wizualna doktorantka Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu) <i>O bliskich kontaktach</i>	
13:00 – 14:50	przerwa „obiadowa”	
slowTALKS		
14:50 – 15:10	Elżbieta Kuźniar (artystka wizualna Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie) <i>Bezwolność</i>	
15:10 – 15:30	Maria Roszyk (artystka wizualna badaczka) <i>Kodowanie w tkaninie</i>	
15:30 – 15:50	Paulina Poczęta (artystka wizualna wykładowczyni Instytut Sztuki w Cieszynie, Wydział Artystyczny Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach) <i>Habilitacja użytej skarpety</i>	
16:00 – 17:00	oprowadzanie kuratorskie po wystawie III Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu	
17:00	Artist's Networking	

NIEDZIELA 17.10.2021		TextileTALKS
11:00 – 11:20	zaproszony gość: Anna Goebel (artystka wizualna wykładowczyni, Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu) <i>Jeśli tkanina nie jest tym za co ją uważamy..</i>	
11:20 – 11:40	członkini Jury III BTA: Sławomira Chorążyczewska (artystka wizualna wykładowczyni, Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu) <i>Uwolnić wyobraźnię - pomiędzy ciałem a ubiorem.</i>	
11:40 – 12:00	zaproszony gość: Karolina Lizurej (artystka wizualna wykładowczyni Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie) <i>Tkanina w instalacji site-specific - wybuch kreatywności, czy śmietnik współczesności?</i>	
12:00 – 12:20	zaproszony gość: Magdalena Soboń (artystka wizualna wykładowczyni Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi) <i>Papier - materia wyzwolona i zaangażowana</i>	
12:20 – 12:50	przerwa „kawowa”	
speedTALKS		
12:50 – 13:00	Paulina Buźniak (artystka wizualna wykładowczyni Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie) <i>Portret pamięciowy</i>	
13:00 – 13:10	Dorota Kuźniarska (artystka wizualna wykładowczyni Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu Fashion School w Poznaniu) <i>Digital Textiles - nowe perspektywy mody i sztuk cyfrowych</i>	
13:10 – 13:20	Anna Śliwińska (artystka wizualna nauczycielka Zespół Sztuk Plastycznych w Tarnowie) <i>Przyszłość wolności - granice wolności</i>	
slowTALKS		
13:20 – 13:40	Barbara Górecka (Galeria Plakatu i Designu Muzeum Narodowego w Poznaniu) <i>Tkaninowe obrazy. Nietuzinkowe medium we współczesnej ilustracji książkowej</i>	
13:40 – 14:00	Paulina Buźniak (artystka wizualna wykładowczyni Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie) <i>Współautor nieoczekiwany</i>	
14:00 – 14:20	Katarzyna "Michelle" Sobczak (założycielka i liderka kolektywu yarnbombingowego Pikotki Crew) <i>Od skarpet dla Marycha po spódnice dla Mickiewicza. Historia i przyszłość bombardowania włóczką - case study kolektywu Pikotki Crew</i>	
14:20 – 14:40	Dominika Krogulska-Czekalska (artystka wizualna wykładowczyni Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi) <i>Po_Wolność!</i>	
14:40 – 15:00	podsumowanie / pytania od publiczności	

Textile TALKS

16 - 17.10.2021

KONFERENCJA

III Biennale **Tkaniny Artystycznej** w Poznaniu

10.09 - 17.10.2021

przyszłość wolności

Organizator **Fundacja Jak Malowana**

Partner Główny **Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu**

ABAKANOWICZ
UNIVERSITY

Współorganizacja

Fundacja Nowa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu

Galerie Miejskie UAP

Galeria Jak

Wytwórnia Bakcyl

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury,
Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Dofinansowano ze środków budżetowych Miasta Poznania

POZnań*

nr ISBN 978-83-955422-4-4

Redakcja
Magdalena Kleszyńska

Koordynatorka merytoryczna BTA
Anna Maria Brandys

Koordinacja administracyjna
Katarzyna Madejska

Koordinacja konferencji
Magdalena Kleszyńska

Główna kuratorka III BTA oraz wsparcie Textile TALKS/Konferencja
Karolina Grzeszczuk

H O H
S Z K I
ARTUNEED

Grafika
Hohoski
Areta Puchalska

Ewelina Piguła

Zdjęcia
Ewelina Piguła

TOMASZ MIKURDA

Video
Tomasz Mikurda
Cinematographer

Księgowość
ASPAGO Sp. z o. o.

Specjalne podziękowania dla:
Biuro Promocji UAP, Dział Techniczny oraz Dział IT UAP

oraz
**Wszystkie pozostałe osoby, bez których Textile TALKS / Konferencja
oraz III Biennale Tkaniny Artystycznej nie byłoby takie jakie jest!**

Program Textile TALKS/Konferencja opublikowany na stronie
www.btapoznan.pl/konferencja

Konferencja o charakterze hybrydowym.
Stacjonarnie **Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, dawna Aula, Aleje Marcinkowskiego 29**
Online **na platformie Google Meet**

Textile
TALKS
KONFERENCJA

ISBN 978-83-955422-4-4

POZNAŃ 2021

